

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. София, 17.01.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5591** по описа за **2010** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл.228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Л. Б. П. срещу РЕШЕНИЕ без номер и дата на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 44 състав, постановено по гр.дело № 4016/1998г.

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, постановяването му в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че е обжалвал пред първоинстанционния съд Решение по Протокол 757/23.03.1993г. на бившата ПК „И“, а не Решение № 2088/22.04.1998г. на ПК „К“. Според него имота в местността „Герена“ следвало да бъде възстановен в съществуващите му стари, реални граници, а не чрез план за земеразделяне. Моли съдът да отмени съдебното решение на СРС, 44 състав, като върне делото за ново разглеждане от друг състав на първостепенния съд.

Ответникът- ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „ЗЕМЕДЕЛИЕ“- П. и М. Л. И. не

изразяват становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ без номер и дата, постановено по гр.дело № 4016/1998г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 44 състав е отхвърлил жалбата на касатора срещу **РЕШЕНИЕ №2088 от 22.04.1998г.** на бившата ПК „Казичене” по преписка по заявление вх.№ 186/22.01.1992г., с което е било отказано на наследниците на Достана Н К възстановяване на правото на собственост върху следния недвижим имот- нива с площ от 4.000 дка, V категория, находяща се в землището на с.Бусманци, местността „Герена”.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на бившата ПК „К” е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че жалбоподателят не е представил никакви писмени доказателства, които да оборят извода на административния орган за наличието на предпоставките по чл.106 ЗСПЗЗ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 44 състав.

С писмена молба от 16.12.2008г. Л. Б. П. в изпълнение на указанията на съда да посочи кой административен акт оспорва е уточнил, че това е РЕШЕНИЕ № 2088/22.04.1998г., поради което и съдът е разгледал и се е произнесъл по законосъобразността на този административен акт, а не по отношение на Протокол № 757/22.03.1993г. на бившата ПК „И”. Ето защо, изцяло неоснователни са твърденията в касационната жалба, че съдът е следвало да прогласи нищожността на Протокол № 757/23.02.1993г., което обстоятелство не обуславя отмяната на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане на друг съдебен състав за произнасяне по формулираното в молба едва на 09.09.2009г. и в касационната жалба искане. Въвеждането на нов различен предмет на съдебното производство, развиващо по правилата на чл.14 ал.3 ЗСПЗЗ, а именно: проверка на действителността на друг административен акт е недопустимо и съдът

дължи произнасяне по първоначално заявеното искане.

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 2088 от 22.04.1998г. на бившата ПК „К” се е свеждал до обсъждане на критериите по чл.41 ал.3 ЗАП /отм. от 01.03.2007г./ и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционния съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административно-правния спор, като е изследвал съответствието на обжалваното решение с нормата на материалния закон, послужила за неговото издаване, а именно: чл.10б ЗСПЗЗ. Формираните от него обаче крайни правни изводи са НЕПРАВИЛНИ, като делото е решено при непълнота на доказателствата, защото събраните писмени доказателства не изясняват спорните факти и обстоятелства по долуизложените съображения:

Възстановяването на правото на собственост върху земеделски имоти в границите на урбанизираните територии е предпоставено от предварителното издаване на Заповед на Кмета на Общината по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ, с която се одобрява решението на техническата служба на общината относно застроената част от имота. В процесното спорно административно правоотношение такава заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ на Кмета на Столична община, район „И” не е издадена, като не е изпълнена процедурата по закон за определяне на застроената и незастроена площ от недвижимия имот, за да се приеме, че същият е изцяло зает от реализирани съгласно действащия план мероприятия. Преди постановяване на административния акт по чл.14 ал.1 т.1 ЗСПЗЗ във вр. чл.18ж ал.1 ППЗСПЗЗ следва задължително да се развие това междинно административно производство, приключващо с издаване на заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ. Още повече, че административният акт по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ подлежи на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност по правилата на чл.145 и сл. АПК пред Административния съд. Едва след влизане в сила на Заповедта по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ, вкл. и след изчерпване на двуинстанционното съдебното производство ответната страна следва да формира воляизявление за отказ, респ. реституция на собствеността върху заявения недвижим имот с площ от 4.000дка, в землището на с.Бусманци, местността „Герена”.

В настоящата хипотеза, след като няма издадена Заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ на Кмета на Столична община, район „И” и не е изчерпан реда за нейното оспорване по съдебен ред, не може да се приеме, че за процесния недвижим имот с площ от 4.000 дка наследниците на бившия

собственик Достана Н К следва да бъдат обезщетени, поради невъзможността същия да се възстанови в старите му реални граници. Налице е незавършен фактически състав, поради което и неправилно е прието, както от административния орган, така и от първостепенния съд, че са налице условията на материалния закон по см. на чл.10 б ЗСПЗЗ. Едва след влизане в сила на такава Заповед досежно незастроената и застроена част на имота ОБЩИНСКАТА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ”- П. е длъжна да се съобрази с нея, като прецени предпоставките по чл.10 ал.7 ЗСПЗЗ и чл.10б ЗСПЗЗ. Органа по поземлена реформа в тези случаи действа при условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което правомощията на административния орган се свеждат само до това да изпълни влязлата в законна сила заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ на Кмета на Столична община, район “И”.

Административният акт- РЕШЕНИЕ № 2088/22.04.1998г. е незаконосъобразен и на още едно правно основание, а именно: неспазване на установената мотивирана писмена форма по см. на чл.15 ал.2 т.3 ЗАП /отм./. В него не са посочени никакви фактически основания, защо административния орган е приел, че е налице приложното поле на чл.10б ЗСПЗЗ. В производството по съдебен контрол върху административния акт се проверява дали изложените фактически основания отговарят на действителното фактическо положение и съответства ли на тях посоченото правно основание. Излагането от административния орган на фактическите основания, с които свързва упражняването на правомощията си да издаде индивидуален административен акт, позволяват на съда да извърши контрол за неговата законосъобразност, като прецени дали приетите за установени факти отговарят на хипотезата на относимата правна норма. В оспорения акт от 22.04.1998г. никакви фактически основания не са посочени, а липсата на мотиви в тази насока представлява нарушаване на изискването за форма на административния акт – основание за оспорване и съответно за отмяна по чл.41 ал.3 ЗАП /отм./, сега чл. 146, т. 2 от АПК. Немотивирането на административния акт с фактически основания лишава съда от възможността да прецени дали актът е издаден в съответствие с целта на закона и при неговото правилно приложение, поради което дори и само на това основание обжалваният административен акт се явява незаконосъобразен. Мотивите за издаването на РЕШЕНИЕ № 2088/22.04.1998г. не се съдържат и в доказателствата по приложената административна преписка. Иначе казано, липсата на мотиви не дава възможност на съда да установи дали са доказани положителните материалноправни предпоставки в материалното административно правоотношение / в т.см. ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 4/20.04.2004г. по адм.дело № ТР-4/2002г. на ОСС на ВАС на РБ./

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение без номер и дата на СРС, ГК, 44 състав по гр.дело № 4016/1998г., с което е била отхвърлена жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 2088 от 22.04.1998г. на бившата ПК „К” е НЕПРАВИЛНО на основание чл.209 т.3 АПК във вр. чл.222 ал.2 т.2 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът по делото следва да бъде решен от настоящата касационна инстанция, като се отмени, като незаконосъобразно оспореното РЕШЕНИЕ № 2088 от 22.04.1998г. и преписката да се върне на ответната страна за издаване на нов мотивиран административен акт, след изпълнение на процедурата по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ.

Подадената касационна жалба е доказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я уважи.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ без номер и дата, постановено по гр.дело № 4016/1998г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 44 състав **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 2088 от 22.04.1998г. на бившата ПК „Казичене”, постановено по преписка по заявление вх.№ 186/22.01.1992г., с което е отказано възстановяване на правото на собственост на наследници на Достена Н К в съществуващи стари реални граници на имот- нива с площ от 4.000дка, V категория, находяща се в землището на с.Бусманци, местността „Герена”, като:

ВРЪЩА преписка по заявление вх.№ 186/22.01.1992г. в частта относно заявления под № 1 недвижим имот на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по „ЗЕМЕДЕЛИЕ”- П. за ново мотивирано произнасяне, след изпълнение на процедурата по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не

подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.